

машинисты и фермеры, кондукторы и брейкмены на С. Р. Р., що багато може страйкующим робітникамъ. Помѣжь страйкующими е третя часть нашихъ Русинѣвъ. Всѣ они прибули до Виннипегъ и зайшли до еміграціонного дому, але звѣдѣли ихъ нашъ добрый Русинъ повыганявъ изъ двома полісменами, котрыхъ закликавъ си до помочи. Кричить, що нема мѣста въ емігрантѣ для неробѣвъ.

„Ты хлопе изъ великою люлькою, що ходишь сюда та тудя? Ъдь до роботы!“ „Та куда, пане?“ „Тамъ, де люде!“ „Та бо страйкъ!“ „Ницъ не пытай, во ѣдь.“ „Та бо п. Геникъ, Англички бють!“ „Не бой ся, не збють. Не хочете ѣхати... теперъ, коли багато робѣтниківъ потребують на С. Р. Р.“ — Крикнули усѣ разомъ: „Страйкъ, мала плата, не поѣдемъ!“ „То забирайтесь.“ Повыганяя всѣхъ и оставивъ подъ голымъ небомъ. Страйкуючы формены Англички наняли оденъ дѣмъ, де въ тѣснотѣ перебуває до 100 нашихъ Русазѣвъ фирмерѣвъ, що попрѣздили зъ роботы. Видко, що Англички лѣпше дбають за насъ, якъ нашъ, бо нашъ только дбае о себе самого. Знайде ся ту бѣльше такихъ, але замовчу, опившу о нихъ по-знѣйше.

T. K.

Зъ Sifton, Man., Канада.

Въ нашой колоніи Sifton веде ся незгѣрше. Хлѣбы дуже красні и вся ярина. Хотяй Богъ сей рѣкъ зародити дубельтъ якъ минувшій 1900. Читаю у 25. ч. „Свободы“, же 6. червня впавъ снѣгъ на 2 цалѣ и збѣже померзло. Въ насъ тогочасъ, хотъ мы дальше на заходну пѣвночѣ, водѣ Винніпегъ 186 миль, а Стюарт-борнъ на полудне водѣ Винніпегъ 75 миль. У насъ досыть е всего добра. Ярина, сѣно, вода. Навѣтъ комарѣвъ можна мѣрити на бушлѣ. Читаю я за одного хруня, же хто мае книжку евангеліе водѣ Ю. Саротюка, то буде до 7 недѣль протестантомъ. Вреше, бо я самъ маю вже 7 недѣль тай нѣхто ничъ нѣ каже. Читаю за першого апостола Василянина, що дуже въ добромъ царствѣ въ Нортгемптонъ, що дуже мудро бальсамуе шкуру на Русинахъ. Дякуемъ Богу, що втѣкъ зъ Канады, бо то якъ бы бувъ зачавъ бальсамувати шкуру въ Канадѣ, то бы тра було до Галвчини втѣкати. Горко намъ. дуже горко жити безъ свого доброго священника въ пущахъ. Богъ помагае будувати церкви. Народъ ся дре якъ може, же бы зъ бѣды вылѣзъ, трудна рѣчь дочекати ся свого пріятеля. Церквъ наша готова, нема кому поблагословити. Може бы вже разъ той непрошениы опѣкувъ давъ спокій Русинамъ. Загостѣть до насъ бѣдныхъ въ Канадѣ, хотъ на пару день, абы нашй церкви не забрали вороги подѣ свою опѣку.

В. Стяндрикъ.

СПРАВЫ „Р. Н. СОЮЗА.“

Хотячи приступити до „Союза“ най посилають вступне и м'сячне до ка-сієра :

Alex Shlanta,
Postmaster.
MAYFIELD, PA. Lack. Co.

И увѣдомлять секретаря по адресу:

D. D. Pyrez,
P.O. Box 355,
OLYPHANT, PA., Lack. Co.

Хто бы бувъ покривдженый вѣдь котрого зъ урядниковъ «Союза», нехай пише до председателя:
REV. A. BONCHEVSKY, 10 May str.
Ansonia, Conn.

Конвенція урядникôвъ „Руско-Народного Союза“.

(Конецъ.)

Конвенція урядниківъ «Р. Н. Союза» ухвалила ще слѣдующе:

- 1) Принимати до «Союза» Русинівъ зъ Канады, или будуть лучати ся въ братства.
- 2) Въ мѣсяцъ октобру принимати до «Союза» членовъ менше 35 лѣтъ жия безъ вступного, а повысше 35 л. т. е. до 45 лѣтъ жия, за половину вступного. Мѣсцевй братства повинны такожь застосовати ся до сеи ухвалы и принимати въ томъ мѣсяцъ членовъ до братства безъ вступного.
- 3) Мѣсцевй секретарѣ повинны вложить за себе поруку — «бондъ».
- 4) Выдати рускій Календарь «Р. Н. Союза» на р. 1902.
- 5) Утворити дистрикты «Союза». До каждого тако-го дистриktу належало бы колька братствъ близько се-бе положенныхъ, и выбрати одного чловѣка, с. е. чле-на «Союза» зъ того дистриktу, щобы информувавъ и контролювавъ такі братства.
- 6) Поручено урядови «Союза» зробити книжочки зъ рубриками для братствъ и «Союза», въ котрыхъ бу-де записовати ся мѣсячне. Цѣна такихъ книжочокъ означена буде послиа коштовъ накладу.
- 7) Подати адвертайзментъ до «Свободы», щобы братства, котры хотять мати друкованіи листы и ко-верты, ордеровали таковой у голов. секретара «Союза».
- 8) Мѣсцевй секретарѣ мають засылати рѣвночасно повѣдомленія мѣсячній до секретара и до касіера.
- 9) Абы заохотити мѣсцевыхъ секретаровъ «Союза», щобы старали ся притягати якъ наибольше дѣтей до «Союза», перше мѣсячне водѣ дѣтины въ сумѣ 25 цѣт. буде належати ся имъ, а водѣ дальшихъ вкладокъ бу-дуть побирати 5 процентъ водѣ одного доллара.

Присутній на конвенції урядники «Союзу» були слѣдуючі:

- 1) О. А. Бончевський, предс., зь Ansonia, Conn.
- 2) Алексій Шарпюнь, мѣсто-пред., зь Shamokin, Pa.
- 3) Денись Парчъ, секретарь, зь Olyphant, Pa.
- 4) Алексій Шлянта, касієрь, зь Mayfield, Pa.

В ы д ѣ л о в ы :

- 5) Парасямъ Курила, зъ Shenandoah, Pa.
 - 6) Василь Гришко, зъ Northampton, Pa.
 - 7) Ивась Бурштинъ, зъ Buffalo, N. Y.
 - 8) Денись Голодъ, зъ Jersey City, N. J.
- Контрольна комісія.
- 9) О. Ив. Арданъ, зъ Olyphant, Pa.
 - 10) Антоній Онушакъ, зъ Shenandoah, Pa.

Контрольна комісія.

Конвенція урядниківъ „Союза“ випала дуже добре. Нарady вoдбувались спокoйнo и вь найбoльшoмь порядку. Належить ся ту признaнe тaкoжe нaшимъ рускимъ брaтчикaмъ зь Вофaлo, кoтpи, якъ виднo, сил'нo нe интересують ся рускимъ спpавами и спpавами „Союза“, бo вeсь дo oднoгo пpисутствoвали нa зaсeдaнню и бpали живу учaсть вь нapaдaxъ. Нe eхaть тaмъ мaлoгo, aлe вeсь, кoлькo ихъ eсть, дepжaть ся рaзoмъ вь кyпiъ i шaнують ся. Вь тaкoмъ мiстi якъ Вофaлo, де тис'ячi нaшихъ „бpaцi пoлякyф“ e, нaшoмy Рyсинoви лeгкo стрaтити ся. Нo, злe бoфaлoвcьки Рyсини вжe пoзнaли сaмi сeбe, знaють, щo „пo рycky aбo пoльcкy, тo нe впиcткo eднo“, зa щo нимъ чeсть i слaвa.

Д. Пирчъ,
секретарь

НОВИНКИ.

Достане бесплатну пораду.
Кожный, хто має яку справу до суду в
старий край, и влиши до головного уряду
Руско Народного Еміграційного Дому
в Америці на адресу: Rev. N. РІДНОСКИ
76 GRAND STR., JERSEY CITY, N. J.
Руско-Народ. Еміграційний Дом має
свого русского адвоката въ краю.

— Надъ копальнями угля въ околица Pittston, Pa., свалило ся 30 акрѣвъ землѣ. 600 робѣтниківъ, котры то дѣла прадковали въ майнахъ, лишены трудомъ уникнули смертн.

— **Поляки**—католики, котрі живуть вь Спол. Державахъ півня. Америки, скликають на 18. вересня с. р. великий католицько-народний конгресъ до Buffalo, N. Y. Головна ціль конгресу: виборене рівноуправленя для польско-католицького духовенства вь Америцѣ, реформа школьництва, а такожъ народна и церковна організація.

— **Последний** списъ на селеня выказавъ, що въ Будапештѣ на Угорщинѣ жие 339 тысячъ 649 мушья и 363 тысячъ 799 жевцья. Выходить зъ того, що въ томъ мѣстѣ жие о много больше истотъ женьскогого пола, бо на кождыхъ 100 мушья припадае 107 жевцья.

— Апелляційний судъ въ Бофало, Н. Й. розбирае теперь досытъ цѣлку справу помѣжъ адвокатомъ М. Джонсъ, а газовою спѣлкою (компанією) зъ Rochester, Н. Й. Еще въ 1894 р. купивъ Джонсъ водѣ згадиной компаніи газову пѣчку, але работники, котры еѣ тодѣ укладали, яко съ черезъ не увагу порушили руры и газъ почавъ утѣкати. Джонсъ обчисливъ, що въ сей спѣсѣбъ змарнило ся ему 900 кубическихъ стѣпъ газу, якій представлявъ вартѣсть 60 центѣвъ, проте зажадавъ, щобы компанія вѣддала ему еѣ суму. Розумѣясь, компанія высмѣла его, черезъ що Джонсъ вѣдмовивъ заплаты за газометры. Тодѣ компанія рѣшила укратити упертого правника, вѣдобра- нна водѣ него свои газометры и не хотѣла мати зъ нимъ ничѣ больше до дѣла. Се же направило рознѣвало п. Джонса и розпочавъ зъ компанією ровночасно 3 процѣсы: о безправие покарание его, о затримане ему газу и о забранѣ газометровъ. Въ двохъ першихъ случаяхъ вѣднѣ вже выигравъ и компанія заплатила ему 2.300 долларѣвъ, а теперъ выиграе, иде ся, такожъ и третій процѣсъ, въ котромъ жаде водѣ компаніи 1.465 дол. вѣдшкодованія. Въ такій спѣсѣбъ за марныхъ 60 центѣвъ навязятый адвокатъ выд্রে водѣ компаніи, разомъ зъ коштомъ, больше, якъ 5000 долларѣвъ.

— Житель мѣста Колошаръ, на Угорщинѣ, выставилъ въ своимъ мѣстѣ величавый памятникъ, замороваои австрійской цѣсаревѣ Елисаветы. Прошлѣ на памятникъ збрано дорогомъ добровольныхъ жертвъ.

— **Водръжъ** ся своеи въ-
ры, Русинъ, Микита Кри-
вонкий, въ Стюартборнъ,
Ман., Канада, и перейшовъ
на баптистку вѣру. Дня
21. м. м. водбуло ся его
друге хрещеніе, а те саме
загадуе зробиuti въ коротцѣ
и цѣла его родина. Г. П.

— Для новонарожденной дочки италійскаго короля принято мамку подъ слѣдующими условіями: Згодженіе на два роки за мѣсячною платнею 150 франковъ, кромѣ того заевнено для неѣ 10 тысячъ франковъ, скоро дитина достане першій зубокъ; таку саму суму достане, коли дитина вымочитъ перше слово, и ще разъ таку суму, накли дитина зробиць першій крокъ. По двохъ лѣтахъ достане мамка 20 тысячъ франковъ іюдправы, а въ додатку 100 фр. мѣсячною платнѣ ажъ до смерти. Щаслива мамка зовесь Магдалена Цинті и есть мѣщанкою изъ Санвіто Ромино въ полудневоѣ Италіи.

— **Всѣ** желѣзничіе мосты
и насыпи понизила буря
зѣзливою въ околиці Шер-
ракъ, Квеверъ, Канада.

Про двохъ братѣвъ-козакѣвъ.

(К А З Б А.)

(Конецъ.)

Якъ прозрѣвъ и увидѣвъ заразы своего брата коло тебе, каже: ой брате, не знаю що се таке зб мною стало, що я такъ довго спю и не пробуждаюсь. А братъ каже: та ты думаешь и кажешь, щось такъ твердо занунавъ. Также тебе злый духъ замордувавъ, отъ ты на зимъ мѣсци, де теперь ты е; тобѣ голова була водтяга, а якъ бы не я, то ты бысь вже на свѣтѣ змарнувавсь, але я хтѣвъ знати и видѣти тебе, бо я знавъ черезъ твой годинникъ, що ты неживый, и найшовъ-мъ ты ажъ тутъ вже неживого, и я тебе сцѣлювъ и ожививъ.

Отже топерь такъ; де-що оба говорили, зобразились, ѣли на конѣ и вернулись до королѣвскаго двора, въѣхали передъ дворъ короля. Якъ сиостерегла королева дочка (жѣнка оживленого-воскресшого) ихъ обохъ, то не знала котрый еѣ чоловікъ, бо оба однакы. Стала дивити ся й не може пѣзнати. Злѣзли зъ коней, она ихъ просить и ей родина до хаты. Увѣйшли оба разомъ, а она ихъ пытаєсь и каже: знаю, що е котрыйсь зъ васъ мѣй чоловікъ, бо-мъ такого мала, и десъ на польованю, чи де умеръ, але чи справдѣ, то не знаю. Може вѣнъ е. Васъ е два однакы, и прошу васъ, признайтесь, котрый вы е мецѣ мужемъ? А они кажутъ еѣ такъ: котрый зъ насъ заразъ по обѣдѣ оберне ся до тебе, то твѣй чоловікъ, а котрый вѣдъ тебе вѣдверне, то не твѣй. И такъ по ихъ приказу сталось, що таки еѣ першій шлюбований зѣставъ. А той другій братъ его, хтѣвъ собѣ геть йти въ свѣтъ, а старый король ему каже: не йди нѣгде, будешъ коло мене. И оставсь тамъ служивъ старому королю и молодому братови. Ажъ ту шось въ кѣлька днѣвъ, надсылає листъ роденѣй король, сусѣдъ давно закоханный. Каже въ листѣ до неѣ, до дочки короля: зъ твоимъ чоловікомъ хочу вѣйну мати. Она на то згодилась и вѣдписала. Якъ вѣднѣ той листъ дѣставъ, такъ заразъ зъ своимъ войскомъ вырукувавъ до границѣ; а молодой король не нравъ больше войска, лишь 12 вояковъ, а вѣнъ 13-ий. И такъ ставъ зъ тымъ королемъ до огню. Той має войска много и сыпе кулями въ него, а вѣнъ того й не чує, стоить тихо, бо хотъ той огнемъ-кулями въ него кидає, то его они не чѣпають ся, але назадъ тотѣ самѣй его кулѣ вертають до него. И зрѣбли шось на малу хвалю мѣжъ собою тихо; каже сей зъ малымъ войскомъ до того: чоловіче отъ станѣ тихо зъ своею зброєю (то було зъ рана), бо до 12-ои год. твое все войско на земля лежить и не жѣе вѣдъ мои збрѣ; дальше я не маю часу зъ тобою говорити и на тебе дивитись. И вынявъ зъ кишенѣ маленькій ножикъ, здѣймивъ го до горы и похиливъ на войско того короля. И въ той чась все войско впиало неживе безъ нѣякою збрѣ, геть выбивъ лашъ короля лишавъ. Самъ той король оставсь и до сего каже, що вже войнѣ зъ тобою не буду мати й зачѣпатись. Сей зъ малымъ войскомъ каже тому, ну але на правду, що нѣ. А той зъ побѣжденнымъ войскомъ король вѣдповѣвъ: словомъ тобѣ клену на правду, що вже нѣ. Розѣхались домѣвъ. Сей король, що вернувся зъ войскомъ до дому, вѣдѣдавъ, що колись давно его братъ, що ему теперь служитъ, сыавъ зъ его жѣнкою, его шабля еѣ палець надшкальовала. Зъ той лютоости хтѣвъ му стяги голову. Заразъ старый король взявъ го собѣзъ своего. Ажъ

— Американська Федерація Праць (робітниче товариство) поклала на кожного свого члена 5 центів надзвичайного податку, щоб тими грошми підперти міжнародну юнію машиністів. Ам. Федерація Праць числить 2 мільйони членів, проте машиністи, яких страйкує ще до 12.000, доб'януть від них 100.000 доларів за допомоги. Правда во братня прислуга!

— Въ Хинахъ поступитъ!
Хиньскія женщины въ Шан-
гаю заложили собѣ свою
власну газету, ѣдятъ бай-
сиклемъ, носятъ шкѳрняи
черевики и не жалуютъ гро-
шей на зигарки и пудерь.
Такого чуда ще въ Хинахъ
не бывало.

— **PRESSED** Steel Car. Co.
въ Питсбургъ, Па. достала
заказана на 1200 вагоновъ
(каръ) для желѣзницѣ Rea
ding. Буде работа, бо тамъ
и нашихъ людей працюе
немало.

Ту цюсь въ колыка недѣль познѣйше потѣмъ, той ко-
роль знову до его жѣнки листь пыше. Кажє до неи въ
листь: що таке твоѣ чоловічкѣ має, що мене такъ лег-
ко завоювавъ зъ 12 жовнѣрами, все мое войско побивъ,
лишь мене самого лишавъ? Я до него збрѣвъ, а вѣнъ
не лякаєсь, бо и кулѣ его не чѣпались, вѣдъ него и
вѣдъ его войска до мене назадъ падали. Вѣдиппи на-
задъ, (давєно закохана), по правдѣ. Мѣй чоловічкѣ (вже
вѣдипсує) має до войнны бляшанє пматє, що го
куля не чѣпаєсь, и маленькій ножикъ має, що въ часѣ
войнны озьмє въ руку, поднесе до горы и зверне до
войска; якъ на долину похилить, то заразъ все войско
непрѣтеля ляжє на землю, и не жє. А вѣнъ до неи
разаръ вѣдипсавъ, що кобы ты могла, зроби такъ: по-
бысь менѣ прислала той нѣжъ и одного жовнѣра уба-
ране, абы чоловічкѣ не знавъ, я подивлюсь, якъ те ви-
глядає, и назадъ тобѣ вѣдошло почтоку. єще буду зъ
твоимъ чоловічкомъ мати войну. Вѣнъ мое лишь вой-
ско забувъ, а мене лишивъ, а я то забу и его разомъ
зъ войскомъ, а тогды ми обоє поберемъ ся. Якъ то она
той лєсть прочитала, ажъ утѣшилась (вже хоче свого
чоловѣка таки геть збутись), бо заразъ до того коро-
ля послала той нѣжъ и убанє жовнѣра. И назадъ
єѣ те повернувъ, нѣкто не знавъ, ножикъ иншій (об-
мѣнявъ), а пматє те саме вѣддавъ. Сей король задумав-
сь надъ тымъ, що той казавъ вжє не буде зачѣпа-
тись и войнны мати, и вѣдипсавъ ему, кажє: якъ хо-
чєшь, я готовый зъ тобою до битвы. И заразъ дали
однѣ другому розказы, зойшлись надъ свои границѣ
оба зъ своимъ войскомъ, и то, якъ сей, такъ и той,
вийшли лишь зъ 12 вояками. Сей не знає, що то вжє
иншій ножикъ, (обмѣняный жѣнкою другому королеви),
и думає, що якъ черпє, такъ и теперъ має надѣю, що
завоює. Зачалась битва мѣжъ ними, а той сему кажє:
ты перше побивъ лишь мое войско, а мене нѣ, а я
тебє теперъ разомъ зъ твоимъ войскомъ, и такъ ста-
лось. Заразъ выймає той ножикъ, звернувъ на коро-
ля войско, и наразъ полягло все войско на землю и
король зъ нимъ. Потѣмъ щє прѣйшовъ до небощика
короля и порубавъ шабєлю, бы не оживѣ, и забравъ
ся зъ своимъ войскомъ до дому, а кѣнь короля небо-
щика таки оставєс коло свого пана, а его жовнѣровъ
кѣнь геть розбѣглась.

Потомъ въ кілька днівъ ѣхавъ тымъ краємъ (мѣ-
сцемъ), гдѣ война була, якіеся подорожнны и шукавъ
дороги, тай блукаючи, зайшовъ на те мѣсце, де ребѣ-
щикъ лежавъ убитый. Подорожнны заразъ позбавравъ
тѣло въ свой мѣшокъ, що взявъ зъ воза, и привязавъ
до королѣвскаго коня, а самъ поѣхавъ далѣше. А той
конь приблукавъ зъ свого пана кавалками тѣла ажъ
до тои панны, що єй колись вѣзъ на собѣ, та що на
нимъ була перемѣнена въ гадину. Она пѣзнала коня
и вѣдывала водѣ него мѣшокъ, подивилася, а то ка-
валочки тѣла зъ того козака, що єй взявъ водѣ того
огню-стирты на коня и привѣзъ до єй дому, ще пере-
бувъ въ неи 3 дни и 3 ночи, тай поѣхавъ далѣше въ
свѣтъ, теперъ вже неживый, а лишъ кавалки тѣла его
назадъ до ней повернулися. Коня пустила до стайнѣ,
а те тѣло взяла до хаты и склала на столѣ кавалокъ
до кавалка, котре де було и має бути. Зловила голу-
ба и зашвѣла ему, щобы заразъ прийсь єй воды цѣлю-
щой и живущой. Кажє ему: геть въ свѣтъ лета, абысь
доставъ тои воды, якъ не найдешъ то не вертай. Ажъ
отъ, отъ пѣдъ полудне, а голубъ зъ водою прилѣтає.
Пѣляла те тѣло цѣлющю водою, чоловѣкъ цѣлый
ставъ, пѣляла живущю водою, а король ставъ цѣлый
и живый та здоровъ, якъ бы ему нѣколи нѣчо не ста-
лось, а пѣднимаючися зъ того, кажє до панны: ой
жєно моя! якъ бось-була мене не збудила, то вѣдай,
щє бымъ бувъ спавъ ажъ до кѣнця вѣка, такъ емъ глу-
боко вснувъ. О нѣ! козачє, я не єсьмъ твоя жєна, ты
не заснувъ и не спавъ, а лишъ тобѣ такъ здася, а то
длятого ты кажешъ такъ, бо ты въ моея хатѣ зявивъ
ся. Зъ якои причины ты не знаєшь? Я тобѣ скажу:
ты бувъ королємъ и мавъ-єсь войну въ сусѣдствѣ зъ ко-
ролємъ, и вѣнъ тебе убивъ разомъ зъ твоимъ войскомъ
и щє ти шаблею порубавъ на кавалки. А такий чело-
вѣкъ найшовъ ся, що твое тѣло склавъ въ мѣшокъ,
що мавъ при собѣ, тай поклавъ на твого коня, а конь
привѣзъ тебе на собѣ тутъ до мене, твой конь є въ
моей стайни. Я твое тѣло порубанє, постѣченє на ку-
снѣ, склала до купы и зробила-мъ такъ, що оно сцѣ-
лилось, и оживила, и уздоровила мѣ тебе. Жєна твоя
є, але далеко, въ томъ краю, де вѣнъ мавъ-єсь зъ тымъ
королємъ. Теперъ той король вже ожєнивъ ся зъ твоє-
ю жѣнкою. Вѣнъ тебе черезъ ню стративъ, она те-
перъ ему осталася, бо она ему твою зброю пѣдмѣняла,
ножики и те бляшанє пишатє. Якъ теперъ думаєшь,
кажє до него та панна, чи будешъ назадъ до жѣнки
вертати? О нѣ, кажє, нехай она вже зъ тымъ будє,
бо назадъ менѣ до ней вертатисъ, то вже за далеко, але
напишу и пущу до неї листъ, а самъ тутъ остану ся.
Заразъ написавъ єъ, що вѣнъ жїє (воскрєсь) и верне
ся, а король, отецъ жѣнки его, заразъ выданъ въ роз-
казѣ, абы того короля зрадника розстрѣлили, и такъ ста-
лось. А сей теперъ до панны кажє: за то, щось мене
пѣдняла водѣ смерти, т. є. тѣло мое сцѣпила и ожи-
вила, такъ що я твой, а ты моя. А она кажє: най и
такъ будє, але абысь нѣколи собѣ не пригадувавъ, або
менѣ говоривъ, що колись я була гадиною. И зробили
собѣ вѣсьлє, она пѣйшла ему за жєну. Жили обоє въ
згодѣ довго, а якось одного разу, повечеряли обоє, си-
дѣли коло стола, й говорили дє-що. Але вѣнъ собѣ
пригадавъ въ мысли, що она була гадиною, и они то-
то заразъ по нимъ пѣзнала. Кажє до него: якъ ты теперъ
собѣ о менѣ того щє придумавъ, чимъ колись я була,
то ты не мой, я не твоя. Якъ бы бувъ зъ тымъ стри-
мавъ ся и не пригадавъ собѣ, що правѣть єй євномъ
конємъ до єй двора, то щє були-бъ обоє; за те що
вѣнъ єъ не послухавъ, пѣйшовъ геть водѣ неї, а она
осталася, господарює сама, якъ першо була сама, такъ
и теперъ.

Подаръ Гр. Паскаринъ, Stuartburn, Man., Canada

